El que El Director pot ensenyar-nos sobre educació i democràcia

written by Olga Serradell | 27 de November de 2026

Mentres llegia el llibre "El Director" de David Jiménez, m'assaltaven estes preguntes tot el temps: *Quin tipus d'experiències educatives i vitals ajuden una persona a mantindre els seus principis quan rep pressions? Què fa possible que, quan este periodista es convertix en director d'un dels periòdics més importants del país no accepte sotmetre's al poder? És "un error del sistema", com afirma el Tresorer en la pel·lícula recentment estrenada?*

Els qui formem part del professorat, des de l'etapa d'infantil fins a l'educació superior, contribuïm a la formació dels futurs ciutadans i professionals. Sabem que al llarg de la seua vida personal i professional hauran d'enfrontar-se amb dificultats, pressions, contradiccions, traïcions. I si toquen poder, encara més. **Per això em sembla tan interessant la història que narra *El Director*, perquè tracta d'un periodista que vol comptar la veritat.** Intenta exercir la seua professió amb independència i d'acord amb els pilars del periodisme, la verificació de fonts, el contrast de la informació i **publicar les notícies rellevants que la ciutadania mereix conéixer, encara que afecten persones, grups o empreses amb molt de poder i diners.**

Dels múltiples elements que poden ajudar a comprendre la seua actuació, ací destaque dos: **formació d'excel·lència i trajectòria internacional.**

Abans de dirigir El Mundo, Jiménez va obtindre una ***Nieman Fellowship*** **de la Universitat d'Harvard,** un dels **programes més prestigiosos del món per a periodistes.** S'ha format juntament amb referents del periodisme d'investigació a nivell mundial i en uns principis i ètica professional que **rebutgen el "tot val per pujar l'audiència" o "tot val per a destruir al competidor".** La pel·lícula mostra amb mestratge com funciona el món de **"les cloaques"** on la informació s'obté, es filtra i fins i tot es manipula en funció d'interessos i intercanvis de favors. Transmet, així, un profund rebuig cap als qui se sotmeten o exercixen el joc del poder, juntament amb el desprestigi professional i la degeneració personal.

Un altre element és la seua trajectòria professional: vint anys de corresponsal a Àsia on ha viscut i cobert conflictes, dictadures i desastres naturals, i ha vist morir a companys. Probablement esta trajectòria explica una part important de la **valentia que ha demostrat enfrontant-se al Sistema i al Poder.** La por és l'arma de tot assetjador per a sotmetre a les seues víctimes, però com ell mateix ha explicat: Qui li segrestarà, torturar o matar per no fer el que li mane el Cardenal, la Vicepresidenta o el Ministre? Així relativitza la por, que deshumanitza a les persones i fa possibles atrocitats. El llibre l'explica amb detall. Però esta visió del **"perill relatiu" també fa emergir la coherència, la professionalitat, l'ètica, l'amistat, com a elements que han convertit esta història en un relat especialment atractiu per al debat públic.**

Que siga una història real, amb personatges i situacions que reflectixen el que ocorre en qualsevol redacció de

periòdic del nostre país, la convertix en material **d'alt valor pedagògic.** L'interés de ***El Director*** va més enllà del periodístic, perquè convida a **reflexionar sobre democràcia, llibertat, por, poder o submissió. Debatre el llibre o organitzar cinefórums amb la pel·lícula pot ser una activitat intel·lectual molt estimulant per a diversos nivells educatius, especialment secundària i educació superior.**

Imatge: Magnific